

ÉVKÖZI 2. VASÁRNAP**A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 49,3.5-6 – 1Kor 1,1-3 – Jn 1,29-34
 Keresztelő szent János második tanúsága

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! A karácsonyi ünnepkör után vagyunk. Ezt ez a zöld szín jeleníti meg az egyházi év liturgiájaként, amit az évközi vasárnapokon a szolgálattevő egyházi személyek magukra öltenek. Ez arról beszél, hogy elkezdődik egy olyan időszak, amely - éppen a mai vasárnap üzeneteképpen - a Jézussal való találkozást állítja elénk. Az elkövetkező vasárnapok olyanok, – mondhatnám – mint a gyerekek számára a tanítási napok.

***Jézus az egész év során, vasárnapról-vasárnapra
 olyan igazságokkal szembesít bennünket,
 amelyek életünk igazságai!
 A kérdés az: Oda tudunk-e figyelni Jézus üzenetére?
 Találkozunk Jézussal!***

Rendkívül nagy szükségünk van Jézus eligazítására! Nehéz időket élünk, elveszítettük azokat a fogódzóinkat, azokat az értékeinket, amelyek úton tartanak bennünket! A kérdés az, vissza tudunk-e találni az élet útjaira? Bizakodjunk ebben, ma különösképpen sajátos felszólítást is kapunk, hiszen ***tegnap volt Árpád-házi Szent Margit ünnepe!*** A tegnappal kapcsolatosan említhetjük, éppen 750 évvel ezelőtt halt meg, pontosan tegnap volt ez a nagy évforduló!

***Szeretnénk példát venni eleinktől,
 akik mutatják azokat az értékeket,
 amelyek az életünket megmenthetik!***

***Ezt a szentmisét élő Ferenc testvérünkért ajánljuk föl!
 Isteni lehetőségeket kínálunk neki!***

Szentbeszéd

Uram! Adj békét napjainkban!

Kedves Testvérek! Minden vasárnap ajkunkra vehetnénk ezt a könyörgést, amit ma is tettünk! Akár ebből a szemszögből is fordulhatunk Jézus felé ezen az első zöld vasárnapon, aztán vasárnapról-vasárnapra, hiszen Ő a békességszerző! Jézus az, aki megszabadít bennünket azoktól az erőktől, amely erők békétlenséget hoznak a Földre!

A mai vasárnapon sajátosan is aktuális ez a könyörgés, - ahogy már említettem – 750 évvel ezelőtt halt meg IV. Béla és Laszkarisz Mária leánygyermek, Margit, itt a szomszédságunkban, a Margit-szigeten.

***Ma délelőtt 11 órakor ünnepi szentmise lesz
 Árpád-házi Szent Margit tiszteletére,
 amikor békességszerző életpéldáját állítjuk magunk elé!***

IV. Béla a második honalapítónk

Nagyra értékeljük Árpád-házi Szent Margit édesapját, IV. Bélát: aki a második honalapítónk! Nagy utat kellett neki is megtennie azért, hogy második honalapítóként tudjuk őt emlegetni. Lánya, Margit, itt a Margit-szigeten egész életét nem csupán nemzete megmeneküléséért ajánlotta fel, hanem azért is, hogy az apja és a testvére egymással kibéküljenek. Ennek a felszólításnak aktualitása: Uram! Adj békességet napjainkban! Béke! Békesség! Egyrészt emlékezés, másrészt a jelenre figyelés!

Emlékezünk arra, amikor határainkat nem tudtuk megvédeni, a tatárok a pusztulás sírjába akartak már temetni bennünket. Mekkora erő! De ma már úgy emlékezünk erre, hogy lelki ajándék, hogy innen a sír széléről sikerült visszarángatni a nemzetet IV. Bélának. Bizonyos értelemben ennek köszönhetjük, hogy ma itt vagyunk!

Árpád-házi Szent Margit életáldozata arra figyelmeztet bennünket, hogy amikor embertelen erőkkel találkozunk, emberalatti megnyilatkozások grasszálnak, akkor ott a pusztulásról van szó. Hol van az az erő, amely ezzel szembe tud szállni? Ezt az erőt mutatta fel Margit és az egész királyi család, amikor emberfeletti erőket kellett szembeállítani az emberalatti erőkkel!

Az emberfeletti erő győzött!

Szemléletváltoztatás

Napjainkra is kell utalni, ma ott tartunk, úgy tűnik, hogy a határainkat nagyjából, úgy-ahogy meg tudjuk őrizni, tudunk védekezni. Ebben a helyzet más, de a kérdés az, hogy jelen vannak-e országunkban, jelen vannak-e nemzetünk életében azok az emberfeletti erők, azok a lelki erők, amelyek megtartanak bennünket kereszténynek és magyarnak!

Ma ebből a szempontból rosszabb a helyzet, mint a tatárjárás idején volt. Akkor védtelenek voltunk, de lelkiekben erősek! Ma védettek vagyunk, de lelkiekben gyengék! Ezért oly nagyon fontos a mai vasárnap üzenete: Szemléletváltoztatásra van szükség! Jézus ezzel kezdte munkálkodását akkor, 2000 évvel ezelőtt és ma ennek az aktualitása – majdnem azt merném mondani - a mi számunkra és Európa számára is talán a legnagyobb.

Szemléletváltoztatásra van szükség!

Ma olyan világban élünk, amelynek emberközpontú, szubjektív a gondolkodása! Ez a gondolkodás emberalattivá tud tenni bennünket. Az én-központú gondolkodás az önzés világa! Az önzés világát azok teremtik meg, akik csak magukra gondolnak. A bűn is azt jelenti, hogy az ember csak magára gondol. Ebből születik olyan világ, a magukra gondoló emberek világa, amely süllyedő világ!

Tegnap és tegnapelőtt volt egy szenzációs konferencia itt Budapesten, ami reménykeltő lehet akár: ***a fogyatékkal élő emberek világával foglalkoztak!*** Magyarországon meghatározó vállalkozások, cégek, kisvállalkozások mind a mellett tettek tanúbizonyságot, hogy a korlátozott lehetőségekkel bíró embereknek helyet kell adni a világban, a munka világában is. Számomra meghatározó volt és megilletődötten hallgattam végig ezeknek a nagy vállalatoknak az embereit, akik arról beszéltek, hogy mekkora ajándék nekünk, nekik az olyan emberek jelenléte, akik valamiben fogyatékosak.

Én magam örömmel beszéltem, amikor a televízió megkérdezett a tapasztalatokról, hogy a keresztény értékrendnek volt ez a felvonulása. Ezek az emberek olyan értékeket fogalmaztak

meg, amely értékek nélkül nincs egészséges társadalom. Ha mindez igaz, - miért ne lenne igaz, vannak más erők is, ez meg baj – ha így van, ha ezeknek az embereknek helyük van közöttünk, olyan helyük, – talán mondhatom így is – amely magabiztossá teheti őket, akkor a mi társadalmunk egészséges társadalom. Reményt keltő!

A szemléletváltatásra azért van szükségünk, mert ez az én-központú gondolkodás
annak a világnak a szálláscsinálója, amit mi fogyasztói társadalomnak mondunk,
amely társadalomban mindennél fontosabb, hogy mit tudunk felsorolni, mink van,
közben elveszítjük az értékeinket, a hagyományos életvitelünket és süllyedünk!

Árpád-házi Szent Margit életpéldája

A mai emlékezőnapon, IV. Bélára és Árpád-házi Szent Margitra emlékezve jó lenne magunk elé állítani ezt az életpéldát, amely emberfölöttivé avat bennünket. Szent Margit életszemlélete olyan emberfeletti megnyilatkozás, – olvassuk csak el Gárdonyi Géza: Isten rabjai, vagy Kodolányi János: Margit című könyvét és akkor rádöbbenünk arra, hogy mit jelent a világnak az a megnyilatkozása - amely Szent Margit példája nyomán és sok-sok őseink példája nyomán is megtartott bennünket magyarnak és kereszténynek.

Ez nem más, mint a krisztusi példa, az az emberfeletti megnyilatkozása Krisztusnak, hogy az életét adja oda, hogy nekünk életünk legyen! Szent Margit ezen a krisztusi úton járt és sokan mások is. Azt gondolom, hogy a mi jövőnk is ezen múlik: mennyien járnak ezen az úton, amely önmagunk fölé emel bennünket!

***Az én-központú világunkból kiemel bennünket!
Egymásnak testvéreivé, társaivá leszünk
és jövőnk van!***

Önazonosságunk

Valaki figyelmeztetett arra, hogy ilyen kis népnek, mint amilyen a magyar is, óva kell mindent fogadnia, ami a kézzelfogható világ felé terel bennünket, mert félő, ha ezek lesznek a legfontosabbak, akkor elveszítjük az önazonosságunkat! Egy kicsi népet csak az önazonossága menti meg! Nagy népek luxusa lehet a fogyasztói társadalom, ők is belebuknak.

***A kicsi népek számára életveszélyes lehet a világ,
mert veszélybe sodorhatja egyetlen értékünket,
az önazonosságunkat! Nincs másunk!
Tíz körömmel kell harcolni ezért és védeni!***

Keresztelő János találkozása Jézussal

Ma olvassuk az evangéliumban, hogy Keresztelő János találkozik Jézussal és ez a találkozás teljesen megváltoztatja János életszemléletét. Ez a találkozás a mi egyetlen reményünk is. Amíg János nem találkozott Krisztussal, addig arról beszélt, hogy jön a Megváltó, kezében a fejsze és kivág minden gyümölcstelen fát. Kezében a szórólapát és minden pelyvát eléget. Félő, közben a mag is sérül. Jön és megigézi a világot!

Találkozik Keresztelő János - ez az ítéletet hirdető János – Jézussal és mi történt, amikor szemtől-szembe találkoznak? Íme az Isten Báránya! Hol van az ítélkező János? Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit! Aki az irgalmas Istennek a megjelenítője ebben a világban! Mekkora tudatváltozás! Hivatkozik a Lélekre, láttam a Lelket galamb képében. Az ókori ember gondolkodásában a galamb a Lélek megjelenítője.

*Az isteni Lélek világába jussunk el
amely Lélek nemcsak megbocsátó, hanem erőt adó!*

*A Lélek azt az erőt adja,
amely önmagunk fölé emel bennünket!*

Keresztelő János fölismerte azt a legnagyobb erőt, amely Jézus Krisztusban ott állt előtte! Váltás! Nincs más lehetőségünk, találkozni azzal a Jézussal, aki leépíti ezeket a gondolatokat bennünk, amelyek a fizikai erő, az erőszakosság, a pusztítás erői. A pusztítás irracionális. Milyen fájdalmasan látjuk az irracionális erők jelenlétét a világban, a pusztításban, a pusztulásban. Jézus, aki ott áll Keresztelő János előtt, az Isten Báránya, ő az ártatlan Bárány!

*Jézus azt a legnagyobb erőt jeleníti meg:
Szeretetből meghalni az emberiségért!*

*A kérdés az: találkozunk-e Jézussal, aki jön!
Ahogy megérkezett Keresztelő Jánoshoz,
úgy megérkezett hozzánk is!
Találkozunk Jézussal?*

*Engedjük közel a szívünkhöz, rajtunk múlik!
Ha ez megtörténik, akkor elkezdődik egy szemléletváltás!
Meghalljuk Jézus tanítását,
meghalljuk azokat az értékeket,
amelyek megszüntetik önös természetünk ide-oda hajladozását!
Utunk lesz, olyan utunk, amely az élet útja!*

*Ezért imádkozunk ma is itt ezen a szentmisén!
Ezért imádkozunk 11 órakor a Margit-szigeten magyar nemzetünkért,
hogy megmeneküljünk és életünk legyen!*

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Sok mindenre emlékezünk most itt, *Árpád-házi Szent Margit ünnepére is gondolva!* Szeretném, ha nem feledkeznénk meg arról, hogy az egyetlen magyar alapítású szerzetesrendnek is most van a nagy évfordulója, a Pálos Rendnek. Magyarország lelki újjászületéséért legtöbbet ez a rend tett. Elévülhetetlen az, amit nekik köszönhet a magyarság!

*Volt időszak, két évszázad,
amikor Magyarország kulturális, szellemi, lelki középpontjai
a Pálos Kolostorok voltak! Ne feledkezzünk meg erről!*

Nagyon fontos az emlékezés, mert ebből élhetünk!